

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

REMEMBER THIS DAY

Gillettenarrative.com

ΘΥΜΗΣΟΥ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΡΑ GILLETTE

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE

Νόμιζα ότι τα είχα δει όλα. Δεν είχε περάσει πολύς καιρός όταν έφτασε ένα email που ζητούσε επείγοντως τηλεφωνική επικοινωνία: WALMART USA.

Σκέφτηκα ότι ήταν άλλο ένα αστείο — αλλά δεν ήταν 1η Απριλίου. Μόνο 22 Ιουνίου, μία μέρα αφού είχε αρχίσει το θερινό ηλιοστάσιο. Ίσως ο πρώτος ήλιος να είχε φιλήσει κάποιον λίγο πιο δυνατά απ' όσο έπρεπε.

Ρώτησα αμέσως τη γυναίκα μου αν είχε πληρώσει τα ψώνια — μήπως η συναλλαγή με την κάρτα είχε απορριφθεί. Με καθησύχασε: δεν ψωνίζει εκεί. Πηγαίνει στα μαγαζιά της γειτονιάς, όπου η ανθρώπινη σχέση είναι πάντα πιο δυνατή από τη μάρκα.

Τι μπορεί όμως να ήθελαν; Δεν θυμάμαι να γνώρισα ποτέ τα παιδιά του ιδιοκτήτη, ούτε να είχα ποτέ στο παρελθόν οποιαδήποτε εμπορική σχέση μαζί τους. Κανένας μάνατζερ, κανένας προϊστάμενος τμήματος — μόνο, πριν από πολύ καιρό, μια σύντομη ερωτική ιστορία με μια ταμία, που όμως κράτησε όσο κρατάει μια απόδειξη.

Έκανα ένα ντους. Ήθελα να είμαι εντελώς ξύπνιος πριν τηλεφωνήσω. Ήπια έναν καφέ και ζήτησα από τη γυναίκα μου να καθίσει δίπλα μου — όχι επειδή ξέρει αγγλικά, αλλά επειδή η παρουσία μιας γυναίκας δεν βλάπτει ποτέ.

Σχημάτισα τον αριθμό. Απάντησε μια γραμματέας. Μόλις είπα το όνομά μου, πετάχτηκε και φώναξε: είναι αυτός, είναι αυτός — παρακαλώ περιμένετε, σας συνδέω με την κυρία Walmart.

Θεέ μου, έχει το ίδιο όνομα με τον ιδιοκτήτη. Τι τύχη — θα είναι συνωνυμία.

Από την άλλη άκρη της γραμμής: Suzann Walmart. Δεν ρώτησα αν ήταν συγγενής ή μακρινή ξαδέρφη των ιδρυτών.

Θέλουν να με συναντήσουν. Θέλουν να με δουν. Θέλουν να μιλήσουμε. Και με ρωτούν ποιοι είναι οι όροι συνεργασίας μου.

Λοιπόν — πρώτον, ελάτε στο Reggio Calabria. Δεύτερον, φέρτε μόνο 1 USD, υπογεγραμμένο από τον ιδιοκτήτη σας.

Εντάξει. Θα το υπογράψω εγώ η ίδια.

Θεέ μου. Αυτή είναι η ιδιοκτήτρια.

Μου ζητά μόνο ένα πράγμα: πώς βλέπω την προσέγγιση μιας γυναίκας στη γραφή μου — τη Gillette Narrative — μέσα σε ένα από τα καταστήματά τους;

Η απάντηση ήρθε αμέσως. Κι εγώ δεν έχω πτυχίο.

Δεν τη βλέπω. Οι γυναίκες δεν ζητούν ποτέ πράγματα. Τα παίρνουν. Πάντα έτσι έκαναν.

Θα της στείλω ένα εξώφυλλο — το πώς βλέπω εγώ τις γυναίκες μέσα στο κατάστημά της. Με έναν όρο όμως: να μην πληρώσουν ποτέ για κανένα από τα βιβλία μου.

Χαμογέλασε. Κι ύστερα είπε αυτό που λένε πάντα όλοι:

Μα ποιος διάολο είσαι εσύ;

Απλώς κάποιος που δεν περίμενες ποτέ.

Nando